

HOTĂRÂREA CURȚII  
DIN 13 NOIEMBRIE 1979<sup>1</sup>

**Sanicentral GmbH împotriva René Collin**

**(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,  
formulată de Cour de cassation din Franța)**

Cauza 25/79

În cauza 25/79,

având ca obiect cererea adresată Curții, în temeiul Protocolului din 3 iunie 1971 privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Convenției semnate la Bruxelles la 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, de către Cour de cassation din Franța (camera socială), de pronunțare, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

SANICENTRAL GMBH, Sarrebruck (Republica Federală Germania),

și

RENÉ COLLIN, Still (Franța)

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolelor 17 și 54 din convenția din 27 septembrie 1968,

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, A. O’Keeffe și A. Touffait, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, judecători,

avocat general: domnul F. Capotorti

grefier: domnul S. Neri, asistent

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

- 1 Prin hotărârea din 10 ianuarie 1979, primită la grefa Curții la 12 februarie 1979, Cour de cassation din Franța (camera socială) a adresat Curții de Justiție, în temeiul Protocolului din 3 iunie 1971 privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Convenției din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumită în continuare „convenția”), o întrebare privind interpretarea articolelor 17 și 54 din convenția respectivă, care a intrat în vigoare, în conformitate cu articolul 62, la 1 februarie 1973.

Această întrebare este adresată ca urmare a unui litigiu născut între un muncitor francez, domiciliat în Franța, și o societate germană care îl angajase pentru a lucra în Republica Federală Germania, independent de orice unitate, litigiu care privește încetarea – la 8

---

<sup>1</sup> Limba de procedură: franceza.

decembrie 1971 – a unui contract de muncă ce conține o clauză atributivă de competență în favoarea unei instanțe germane.

Respectivul contract de muncă a fost încheiat la 27 octombrie 1971, iar acțiunea în justiție a fost intentată la 27 noiembrie 1973.

- 2 Având în vedere această situație, Cour de cassation întreabă dacă clauza atributivă de competență se aplică acelor contracte de muncă încheiate înainte de convenție, sau dacă „în măsura în care dispozițiile acesteia privesc protecția lucrătorilor salariați, acestea se referă chiar la fondul convențiilor și trebuie să producă efecte numai pentru contractele ulterioare”; Cour de cassation a adresat următoarea întrebare:

„În conformitate cu articolul 54 din convenție, articolul 17 al acesteia trebuie să fie interpretat în sensul că acele clauze atributive de competență, inserate într-un contract de muncă încheiat înainte de 1 februarie 1973, care ar fi fost considerate nule de către legislația internă în vigoare la vremea respectivă, trebuie să fie considerate valabile din acel moment, atunci când acțiunea în justiție a fost intentată după 1 februarie 1973, indiferent de data încheierii convențiilor dintre părți și de data prestării muncii care face obiectul litigiului?”

- 3 Din această întrebare rezultă că Cour de cassation recunoaște, în mod întemeiat, că dreptul muncii face parte din sfera materială de aplicare a convenției și că litigiile născute dintr-un contract de muncă, încheiat după 1 februarie 1973, sunt supuse convenției respective, în special articolului 17, referitor la prorogarea competenței.
- 4 Chiar dacă încetarea contractului de muncă a avut loc la 8 decembrie 1971, iar acțiunea în justiție a fost intentată abia la 27 noiembrie 1973, deci ulterior intrării în vigoare a convenției, Cour de cassation dorește, cu toate acestea, să afle care este sfera de aplicare a articolului 54 din convenție care prevede că „dispozițiile convenției nu se aplică decât acțiunilor în justiție intentate ulterior intrării sale în vigoare” și întreabă dacă clauza atributivă de competență, care este prevăzută în contractul de muncă și care ar fi putut fi considerată nulă, în conformitate cu legislația franceză anterioară datei de 1 februarie 1973, este valabilă de la data intrării în vigoare a convenției.
- 5 Este necesar să se răspundă acestei preocupări afirmând că, pe de o parte, convenția nu privește normele de drept material și că, pe de altă parte, având în vedere că această convenție își propune să determine competența instanțelor din statele contractante în ordinea intracomunitară în materie de competență civilă, se exclude aplicarea dreptului procedural național la problemele în cauză, în domeniile reglementate de convenție, în favoarea dispozițiilor acesteia.
- 6 Clauza scrisă atributivă de competență, inserată într-un contract de muncă este, prin natura sa, o opțiune de competență care nu produce efecte juridice atâta timp cât nu a fost intentată nicio acțiune în justiție și începe să producă efecte numai de la data la care se demarează acțiunea în justiție.

Prin urmare, această dată trebuie luată în considerare pentru a putea aprecia sfera de aplicare a unei astfel de clauze, în ceea ce privește norma de drept aplicabilă la momentul respectiv.

Întrucât acțiunea în justiție a fost intentată la 27 noiembrie 1973, convenția se aplică, în temeiul articolului 54 al acesteia.

Într-adevăr, din acest articol rezultă că singura condiție necesară și suficientă pentru ca regimul convenției să se aplice litigiilor privind raporturile de drept născute înainte de data intrării în vigoare a convenției este ca acțiunea în justiție să fi fost intentată ulterior acestei date, cum este cazul în speță.

- 7 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată de Cour de cassation din Franța (camera socială) că articolele 17 și 54 din Convenția de la Bruxelles din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie să fie interpretate în sensul că, în acțiunile în justiție intentate după intrarea în vigoare a convenției, clauzele atributive de competență, stipulate în contractele de muncă încheiate anterior acestei date de intrare în vigoare, trebuie să fie considerate valabile, chiar și în cazul în care ar fi fost considerate nule în conformitate cu normele naționale în vigoare la momentul încheierii contractului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 8 Cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene, care a prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea adresată de Cour de cassation (camera socială) prin hotărârea din 10 ianuarie 1979, hotărăște:

**Articolele 17 și 54 din Convenția de la Bruxelles din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie să fie interpretate în sensul că, în acțiunile în justiție intentate după intrarea în vigoare a convenției, clauzele atributive de competență, stipulate în contractele de muncă încheiate anterior acestei date de intrare în vigoare, trebuie să fie considerate valabile, chiar și în cazul în care ar fi fost considerate nule în conformitate cu normele naționale în vigoare la momentul încheierii contractului.**

Kutscher	O'Keeffe	Touffait	
Mertens de Wilmars	Pescatore	Mackenzie Stuart	Bosco

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 13 noiembrie 1979.

Grefier  
A. Van Houtte

Președinte  
H. Kutscher